

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 63/2002

af 20. december 2001

vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber

(ECB/2001/18)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS STYRELSESRÅD HAR —

omfang skal udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at kunne varetage sine opgaver har Det Europæiske Centralbanksystem (ESCB) behov for indsamling af statistik over de af de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) anvendte rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, med det hovedformål at forsyne Den Europæiske Centralbank (ECB) med et omfattende, detaljeret og harmoniseret billede af såvel MFI-renteniveauet som udviklingen heri over tiden. Disse rentesatser udgør det sidste led i den mekanisme, der transmitterer pengepolitiske ændringer i de officielle rentesatser, og er derfor en forudsætning for en pålidelig analyse af den monetære udvikling i de deltagende medlemsstater. Samtidig er oplysninger om renteutviklingen nødvendig for, at ESCB kan bidrage til en problemfri gennemførelse af de kompetente myndigheders finansielle tilsyn med kreditinstitutter og til stabiliteten i den finansielle sektor.
- (2) ECB skal i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«) vedtage forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at udføre ESCB's opgaver som defineret i statuten og i visse tilfælde fastsat i Rådets bestemmelser i henhold til traktatens artikel 107, stk. 6.
- (3) ECB skal ifølge statuttens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker (NCB'er) indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. Statuttens artikel 5.2 foreskriver, at NCB'erne i videst muligt

- (4) Det kan være nødvendigt for NCB'erne og vil kunne begrænse rapporteringsbyrden at indsamle de statistiske oplysninger fra den faktiske rapporteringspopulation, der er nødvendige for at opfylde ECB's statistiske krav, inden for rammerne af en bredere statistisk rapportering, som NCB'erne afstikker under eget ansvar i overensstemmelse med fællesskabsretten, national ret eller etableret praksis, og som tjener andre statistiske formål, så længe opfyldelsen af ECB's statistiske krav ikke sættes på spil. Af hensyn til gennemsigtigheden er det i disse tilfælde passende at underrette rapporteringsenhederne om, at der er indsamlet data, som tjener andre statistiske formål. I særlige tilfælde kan ECB til opfyldelse af sine krav basere sig på statistiske oplysninger, der er indsamlet med disse formål for øje.

- (5) I henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 skal ECB specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen og mindske rapporteringsbyrden. Til brug for MFI-rentestatistikken omfatter den faktiske rapporteringspopulation enten alle relevante MFI'er eller, alternativt, en stikprøve af relevante MFI'er udtaget på grundlag af fastlagte kriterier. Under hensyn til MFI-sektorens karakteristika i de forskellige deltagende medlemsstater overlades det endelige valg af udvælgelsesmetode til NCB'erne. Det er hensigten at mindske rapporteringsbyrden samtidig med, at der sikres høj statistisk kvalitet. I henhold til artikel 5, stk. 1, kan ECB vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater. Ifølge artikel 6, stk. 4, kan ECB vedtage forordninger med nærmere angivelse af betingelserne for udøvelse af verifikationsretten eller retten til at foranstalte tvungen indsamling af statistisk information.

- (6) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 2533/98 skal medlemsstaterne organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statuttens artikel 5.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- (7) Det anerkendes, at forordninger udstedt af ECB i henhold til statuttens artikel 34.1 ikke medfører rettigheder eller forpligtelser for ikke-deltagende medlemsstater, hvorimod statuttens artikel 5 finder anvendelse både på deltagende og ikke-deltagende medlemsstater. Forordning (EF) nr. 2533/98 minder om, at statuttens artikel 5, sammen med traktatens artikel 5, indebærer en forpligtelse til på nationalt niveau at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, som de ikke-deltagende medlemsstater finder nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, og de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive deltagende medlemsstater —

ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater

- 5) »den potentielle rapporteringspopulation«: residente kreditinstitutter og andre institutioner, som modtager euro-denominerede indlån og yder euro-denominerede udlån til husholdninger og/eller ikke-finansielle selskaber, der er residente i de deltagende medlemsstater.

Artikel 2

Faktisk rapporteringspopulation

1. Den faktiske rapporteringspopulation udgøres af kreditinstitutter og andre institutioner fra den potentielle rapporteringspopulation, der er blevet udvalgt af NCB'erne i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der fremgår af bilag I.

2. Hver NCB orienterer i henhold til national fremgangsmåde sine residente rapporteringsenheder om deres rapporteringsforpligtelser.

3. Når forordningen er gennemført og derefter mindst hvert andet år, vurderer Styrelsesrådet overholdelse af bilag I.

Artikel 3

Statistiske rapporteringskrav

1. Med henblik på løbende produktion af MFI-rentestatistik indberetter den faktiske rapporteringspopulation månedlig statistik om nye forretninger og udestående forretninger til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident. De statistiske informationer, der kræves indberettet, fremgår af bilag II.

2. NCB'erne definerer og indfører de indberetningssystemer, som den faktiske rapporteringspopulation skal anvende i overensstemmelse med nationale karakteristika. NCB'erne sikrer, at indberetningssystemerne tilvejebringer de krævede statistiske informationer og giver mulighed for nøje at kontrollere overensstemmelse med de minimumsstandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er fastsat i artikel 3, stk. 3.

3. De påkrævede statistiske oplysninger indberettes i overensstemmelse med mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner fastsat i bilag III.

4. NCB'erne indberetter de månedlige aggregerede nationale statistiske oplysninger til ECB ved arbejdstids ophør den 19. arbejdsdag efter referencemånedens slutning.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »rapporteringsenheder«, »deltagende medlemsstat«, »resident« og »med hjemsted i«: samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98
- 2) »husholdninger og ikke-finansielle selskaber«: alle ikke-finansielle sektorer bortset fra offentlig forvaltning og service, som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) 1995, der er indeholdt i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾. De omfatter husholdningssektoren og sektorer for nonprofit-institutioner rettet mod husholdningerne (S.14 og S.15 under ét) og den ikke-finansielle selskabssektor (S.11)
- 3) »kreditinstitutter og andre institutioner«: alle MFI'er bortset fra centralbanken og pengemarkedsforeninger, således som de kan identificeres i overensstemmelse med de klassifikationsprincipper, der fremgår af afsnit I i del 1 i bilag I til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423/2001 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) (ECB/2001/13) ⁽²⁾
- 4) »MFI-rentestatistik«: statistik over de rentesatser, som residente kreditinstitutter og andre institutioner anvender for euro-denominerede indlån fra og udlån til husholdninger og

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

*Artikel 4***Verifikation og tvungen indsamling**

Retten til at verificere eller foretage tvungen indsamling af de oplysninger, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe i overensstemmelse med de i nærværende forordning fastsatte statistiske rapporteringskrav, udøves af NCB'erne, uden at det berører ECB's ret til selv at udøve denne ret. Denne ret udøves især, når en institution i den faktiske rapporteringspopulation ikke opfylder mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som fastlagt i bilag III.

*Artikel 5***Første indberetning**

Første indberetning i henhold til forordningen gælder for de månedlige statistiske oplysninger for januar 2003.

*Artikel 6***Overgangsbestemmelser**

Overgangsbestemmelser for anvendelsen af dele af denne forordning er fastsat i bilag IV.

*Artikel 7***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2002.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. december 2001.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

Formand

BILAG I

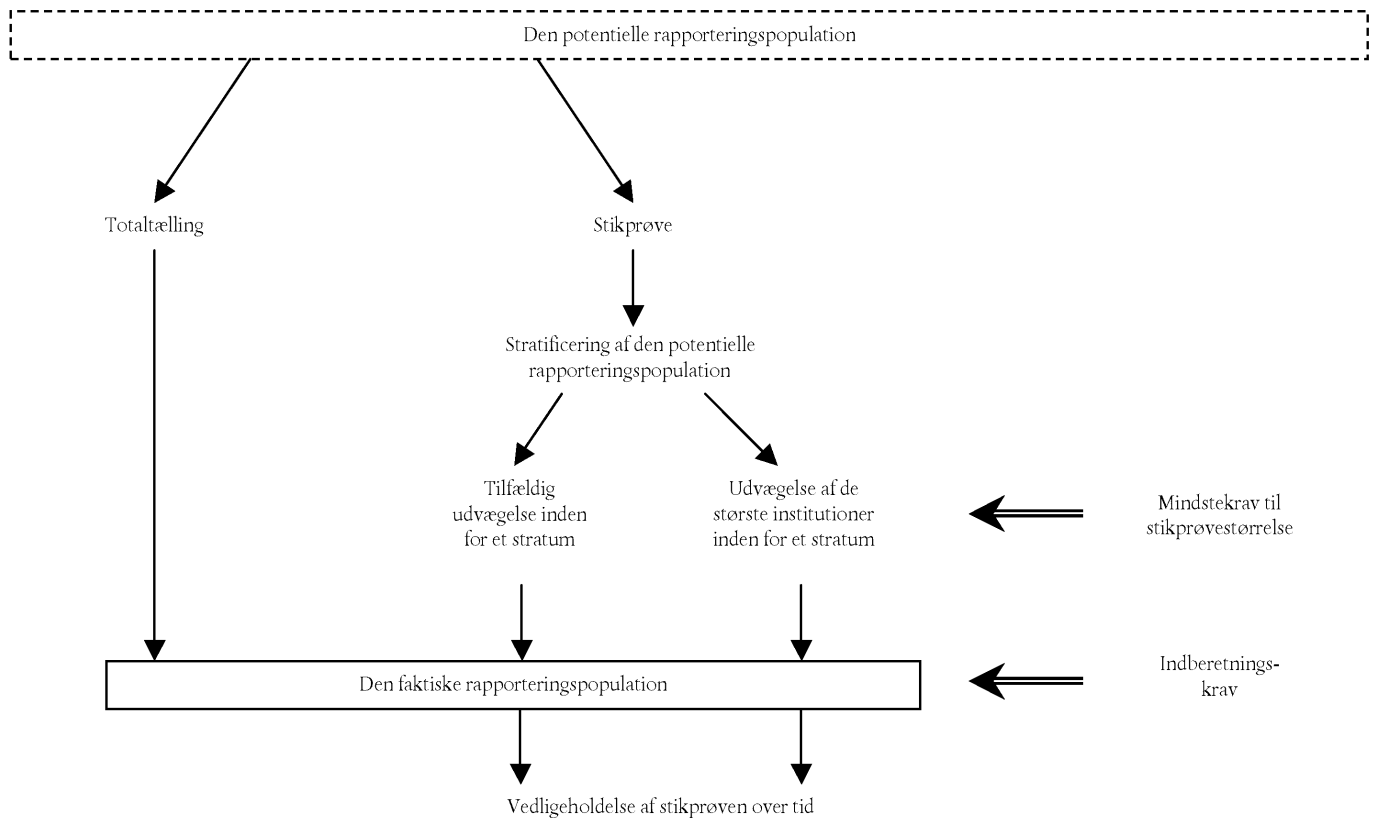
**UDTAGNING AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION OG VEDLIGEHOLDELSE AF STIKPRØVEN
I RENTESTATISTIKKEN FOR MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER**

DEL 1

Udtagning af den faktiske rapporteringspopulation

I. Den generelle udvælgelsesprocedure

1. De nationale centralbanker (NCB'erne) skal anvende den fremgangsmåde, som er beskrevet i nedenstående figur, til at udvælge rapporteringsenhederne. Dette bilag indeholder en detaljeret redegørelse for fremgangsmåden.

II. Totaltælling eller stikprøve

- Hver NCB udvælger sine rapporteringsenheder blandt de kreditinstitutter og andre institutioner fra den potentielle rapporteringspopulation, som er residente i samme deltagende medlemsstat som NCB'en.
- Ved udvælgelsen af rapporteringsenhederne skal NCB'erne enten foretage en totaltælling eller udtage en stikprøve efter de kriterier, der specificeres i de følgende afsnit.
- Ved en totaltælling stiller NCB'erne krav om, at alle residente kreditinstitutter og andre institutioner i den potentielle rapporteringspopulation indberetter rentestatistik for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren). De variable, der skal indsamles ved totaltælling, er rentesatser og beløb for nye forretninger og rentesatser på udestående forretninger.
- Ved en stikprøve skal kun de fra den potentielle rapporteringspopulation udvalgte kreditinstitutter og andre institutioner foretage indberetning. De variable, der skal estimeres ud fra stikprøven, er rentesatser og beløb for nye forretninger og rentesatser for udestående forretninger. Disse variable benævnes stikprøvevariable. For at minimere risikoen for, at resultaterne af stikprøvevariablene afviger fra de sande — men ukendte — variabelværdier i den potentielle rapporteringspopulation, skal stikprøven udtages således, at den er repræsentativ for den potentielle rapporteringspopulation. I MFI-rentestatistikken betragtes en stikprøve som repræsentativ, hvis alle de karakteristika, der er relevante for MFI-rentestatistikken, og som karakteriserer den potentielle rapporteringspopulation, også afspejles i stikprøven. Ved udtagning af den initiale stikprøve kan NCB'erne ved tilrettelæggelsen af stikprøveplanen bruge passende tilnærmelser og modeller, baseret på eksisterende kildematerialer, selv om disse ikke er i fuldkommen overensstemmelse med forordningens definitioner.

III. Stratificering af den potentielle rapporteringspopulation

6. For at sikre, at stikprøven er repræsentativ, skal NCB'er, der vælger at basere MFI-rentestatistikken på en stikprøve, foretage en passende stratificering af den potentielle rapporteringspopulation, inden der udtages rapporteringsenheder. Stratificering indebærer, at den potentielle rapporteringspopulation N underpdeles i delpopulationer eller strata $N_1, N_2, N_3, \dots, N_L$. Disse delpopulationer eller strata må ikke overlape hinanden og skal tilsammen udgøre hele den potentielle rapporteringspopulation:

$$N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_L = N$$

7. NCB'erne definerer stratificeringskriterier, der tillader, at der dannes homogene strata ved underopdelingen af den potentielle rapporteringspopulation. Strata betragtes som homogene, hvis variansen på stikprøvevariablene inden for et stratum er mindre end variansen på stikprøvevariablene mellem strata (¹). Stratificeringskriterierne skal have tilknytning til MFI-rentestatistikken, dvs. der skal være en forbindelse mellem stratificeringskriterierne og de rentesatser og beløb, der skal estimeres på grundlag af stikprøven.
8. NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, definerer mindst ét stratificeringskriterium for derved at sikre, at stikprøven af kreditinstitutter og andre institutioner er repræsentativ for den pågældende deltagende medlemsstat, og at stikprøvefejlen er lille. Ideelt set skal NCB'erne definere et hierarkisk sæt af stratificeringskriterier. Disse kriterier skal tage hensyn til nationale forhold og dermed være specifikke for hver enkelt deltagende medlemsstat.
9. Når alle strata er defineret, sker udvælgelsen af rapporteringsenheder ved enkelttrins stikprøveudvælgelse. Først på dette trin udvælges rapporteringsenhederne fra den potentielle rapporteringspopulation. Der skal ikke foretages nogen midlertidig udvælgelse.

IV. Mindstekrav til den nationale stikprøvestørrelse

10. Den nationale stikprøve skal som minimum være så stor, at den maksimale tilfældige fejl (²) for rentesatser på nye forretninger i gennemsnit for alle instrumentkategorier ikke overstiger 10 basispoint på et 90 % konfidensniveau (³). Overensstemmelse med dette krav godtgøres enten direkte ved hjælp af passende data eller — hvis sådanne data ikke foreligger — ved at antage, at stikprøven er tilstrækkelig stor til, at kravet er opfyldt, hvis et af følgende kriterier er opfyldt
- Stikprøven i det enkelte land skal være så stor, at den omfatter mindst 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation. Såfremt 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation udgør mere end 100 rapporteringsenheder, kan stikprøven dog begrænses til 100 rapporteringsenheder.
 - Stikprøven i det enkelte land skal være så stor, at rapporteringsenhederne i stikprøven for det enkelte land dækker mindst 75 % af balancerne på indlån i euro og mindst 75 % af balancerne på udlån i euro til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemslande.
11. Ved »passende data« forstår data, der er tilstrækkeligt detaljerede og knyttet til MFI-rentestatistikken i den forstand, at de undersøgelser, som data stammer fra, bygger på definitioner, der er konsistente med MFI-rentestatistikken. Sådanne data har muligvis ikke foreligget for NCB'erne før indførelse af MFI-rentestatistikken og rapporteringsenhedernes første dataleverancer.
12. Mindstekravet til den nationale stikprøvestørrelse refererer både til den initiale stikprøve og til stikprøven, efter at den er vedligeholdt som defineret i afsnit 21. På grund af fusioner og ophør kan stikprøvestørrelsen være blevet formindsket over tiden frem til den næste vedligeholdelsesperiode.
13. NCB'erne kan udvælge flere rapporteringsenheder end defineret i mindstekravet til den nationale stikprøvestørrelse, især hvor dette på grund af strukturen af det nationale finansielle system er nødvendigt for at øge repræsentativiteten af den nationale stikprøve.
14. Der skal være konsistens mellem antallet af kreditinstitutter og andre institutioner i den potentielle rapporteringspopulation og mindstekravet til stikprøvens størrelse. NCB'erne kan tillade, at kreditinstitutter og andre institutioner, der er residente i den samme deltagende medlemsstat, og som optræder hver for sig på MFI-listen, som etableret og vedligeholdt i overensstemmelse med klassifikationsprincipperne i del 1, første afsnit, af bilag I i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) (ECB/2001/13) (⁴), indberetter til MFI-rentestatistikken sammen som en gruppe. Gruppen bliver en nominel rapporteringsenhed. Det er ensbetydende med, at gruppen indberetter MFI-rentestatistik, som havde der været tale om én enkelt MFI, dvs. der indberettes én gennemsnitsrente pr. instrumentkategori dækkende gruppen i stedet for en sats for hver enkelt MFI omfattet af MFI-listen. Samtidig betragtes kreditinstitutterne og andre institutioner i gruppen fortsat som enkelte institutioner, både i den potentielle rapporteringspopulation og i stikprøven.

(¹) Dekomponeringen af den samlede varians i en varians inden for strata og en varians mellem strata er kendt som Huygens teorem.

(²) $D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})}$,

hvor D er den maksimale tilfældige fejl, $z_{\alpha/2}$ er den faktor, som er udregnet fra normalfordelingen eller en anden hensigtsmæssig fordeling under hensyntagen til datastrukturen (f.eks. t-fordeling), når man antager et konfidensinterval af størrelsen $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ er variansen af estimatoren for parameteren θ , og $\text{var}(\hat{\theta})$ er den estimerede varians af estimatoren for parameteren θ .

(³) NCB'erne kan direkte omsætte det absolutte mål på 10 basispoint ved 90 % konfidensniveau til et relativt mål på basis af den højeste acceptable variationskoefficient for estimatoren.

(⁴) EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

V. Allokering af stikprøver over strata og udvælgelse af rapporteringsenheder

15. Efter de nationale strata er defineret i overensstemmelse med afsnit 6 og 7, og den nationale stikprøvestørrelse n er fastlagt i overensstemmelse med afsnit 10, udtager NCB'er, der har valgt at indberette på grundlag af en stikprøve, stikprøven ved at udvælge de faktiske rapporteringsenheder fra hvert stratum. Den totale, nationale stikprøvestørrelse n er summen af stikprøverne $n_1, n_2, n_3, \dots, n_L$ fra de enkelte strata:

$$n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_L = n.$$

16. Den enkelte NCB træffer beslutning om den bedste fordeling af den nationale stikprøvestørrelse n på strataene. Hver NCB skal således definere stikprøveforholdet n_h/N_h for hvert stratum h , dvs. hvor mange rapporteringsenheder n_h der skal udvælgelse fra mængden af kreditinstitutter og andre institutioner i hvert stratum N_h . Stikprøveforholdet for hvert stratum skal opfylde betingelsen $0 < n_h/N_h \leq 1$. Stikprøveforholdet skal følgelig være større end nul, dvs. at der udvælgelse mindst én rapporteringsenhed fra hvert stratum, og således at alle strata er repræsenteret i den faktiske rapporteringspopulation. Desuden skal stikprøveforholdet højst være 1, dvs. at alle kreditinstitutter og andre institutioner i et stratum er rapporteringsenheder.
17. Ved udvælgelsen af faktiske rapporteringsenheder fra hvert stratum skal NCB'erne enten medtage alle institutioner i hvert stratum, foretage en tilfældig udvælgelse eller udvælge de største institutioner i hvert stratum. Såfremt der foretages en tilfældig udvælgelse, skal den tilfældige udvælgelse af institutionerne inden for hvert stratum enten ske med samme sandsynlighed for alle institutionerne eller med sandsynligheder svarende til institutionernes størrelse. NCB'erne kan også vælge at medtage alle institutioner i nogle strata, foretage tilfældig udvælgelse fra andre strata samt foretage udvælgelse af de største institutioner fra øvrige strata.
18. Oplysninger om størrelsen af det enkelte kreditinstitut eller anden institution i den potentielle rapporteringspopulation kan indhentes fra MFI-balancestatistikken, der indsamles i henhold til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). NCB'erne anvender de samlede euro-denominerede indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber i de deltagende medlemsstater, dvs. den del af balancerne, der er relevant for MFI-rentestatistikken, eller en god tilnærmelse.
19. MFI-rentestatistikken skal baseres på udvælgelse uden tilbagelægning, dvs. hvert kreditinstitut eller anden institution i den potentielle rapporteringspopulation skal kun kunne udvælgelse én gang.
20. Såfremt en NCB vælger totaltælling af alle kreditinstitutter og andre institutioner i et stratum, kan NCB'en udtage en stikprøve i det pågældende stratum på filialniveau. Forudsætningen herfor er, at NCB'en har en komplet liste over filialer, som dækker hele virksomhedsområdet for kreditinstitutterne og andre institutioner inden for det pågældende stratum, samt passende data til at beregne variansen af rentesatser på nye forretninger i forhold til husholdninger og ikke-finansielle selskaber på tværs af filialer. Ved udvælgelse af filialer gælder alle de krav, som fremgår af dette bilag. De udvalgte filialer bliver nominelle rapporteringsenheder med alle de rapporteringskrav, som er defineret i bilag II. Denne fremgangsmåde berører ikke de forpligtelser som rapporteringsenhed, der påhviler de kreditinstitutter og andre institutioner, hvortil filialerne hører.

DEL 2

Vedligeholdelse af stikprøven fra den potentielle rapporteringspopulation**VI. Vedligeholdelse af stikprøven over tiden**

21. NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, skal sikre, at stikprøven forbliver repræsentativ over tiden.
22. Derfor skal NCB'erne mindst en gang om året kontrollere stikprøvens repræsentativitet. Hvis der er sket signifikante ændringer i den potentielle rapporteringspopulation, skal disse afspejles i stikprøven, efter den årlige kontrol er gennemført.
23. Med mindst to års interval skal NCB'erne gennemføre en regelmæssig vurdering af stikprøven, hvorved der tages hensyn til nytilkomne institutioner til den potentielle rapporteringspopulation og afgang fra den potentielle og faktiske rapporteringspopulation tillige med andre ændringer af rapporteringsenhedernes karakteristika. NCB'erne kan dog kontrollere og supplere stikprøven hyppigere.
24. For at forblive repræsentativ for den potentielle rapporteringspopulation skal stikprøven over tiden justeres for nytilkomne institutioner til den potentielle rapporteringspopulation. NCB'erne skal derfor udtage en stikprøve n_b fra populationen af alle nytilkomne institutioner N_b . Den supplerende udvælgelse af tilkomne institutioner n_b fra den samlede population af tilkomne institutioner N_b betegnes supplerende udvælgelse over tid.

25. Stikprøven skal også justeres for afgang fra den potentielle og faktiske rapporteringspopulation over tiden. Det er ikke nødvendigt med justeringer, hvis der er proportionalitet mellem afgang fra den potentielle rapporteringspopulation N_d og afgang fra stikprøven n_d (tilfælde 1). Hvis der er institutioner, der forlader den potentielle rapporteringspopulation, og disse institutioner ikke indgår i stikprøven, bliver stikprøven for stor i forhold til den potentielle rapporteringspopulation (tilfælde 2). Hvis der er flere institutioner, der forlader stikprøven, end der er institutioner, der forlader den potentielle rapporteringspopulation, bliver stikprøven med tiden for lille og vil muligvis ikke længere være repræsentativ (tilfælde 3). I tilfælde 2 og 3 skal de vægte, der er knyttet til hver institution i stikprøven, justeres ved en anerkendt statistisk metode inden for stikprøvetæori. Den vægt, der er knyttet til den enkelte rapporteringsenhed, er den reciproke værdi af rapporteringsenhedens udvælgelsessandsynlighed og er dermed lig den opregningsfaktor, der skal anvendes ved opregning fra stikprøven til hele populationen. I tilfælde 2, hvor stikprøven er relativt for stor i forhold til populationen, skal der ikke fjernes rapporteringsenheder fra stikprøven.
26. Stikprøven skal justeres for ændringer i rapporteringsenhedernes karakteristika over tiden. Sådanne ændringer kan forekomme på grund af fusioner, spaltninger, institutionernes vækst, osv. Der kan også være tale om, at nogle rapporteringsenheder skifter stratum. Som i tilfælde 2 og 3 for afgang skal stikprøven justeres ved en anerkendt statistisk metode inden for stikprøvetæori, og der skal tildeles nye udvælgelsessandsynligheder og vægte.

DEL 3

*Andre stikprøverelaterede emner***VII. Konsistens**

27. For at sikre konsistens mellem MFI-rentestatistikken for udestående forretninger for indlån og udlån og for nye forretninger for indlån og udlån skal de NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, sikre, at der indberettes til begge statistikker fra de samme rapporteringsenheder. NCB'erne kan også vælge at bruge en stikprøve for en del af MFI-rentestatistikken og en totaltælling for resten. NCB'erne må derimod ikke bruge to eller flere forskellige stikprøver.

VIII. Nye finansielle produkter

28. NCB'erne behøver ikke i deres stikprøveprocedure at dække alle produkter, der eksisterer på nationalt plan. De må imidlertid ikke udelukke en hel instrumentkategori med den begrundelse, at de involverede beløb er meget små. Hvis en instrumentkategori kun udbydes af én institution, skal denne institution følgelig indgå i stikprøven. Hvis en instrumentkategori ikke eksisterede i en deltagende medlemsstat på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget, men efterfølgende er blevet introduceret af en institution, skal denne institution tages med i stikprøven i forbindelse med den følgende repræsentativitetskontrol. Når der opstår et nyt finansielt produkt, skal stikprøvens institutioner medtage det i deres næste indberetning, da alle rapporteringsenheder er forpligtet til at indberette om alle deres produkter.
-

BILAG II

INDBERETNINGSSYSTEM FOR RENTESTATISTIK FOR MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER

DEL 1

Rentebegreb**I. Annualiseret aftalt rentesats***Overordnet princip*

- Den rente, som rapporteringsenhederne skal indberette for alle instrumentkategorier af indlån og udlån for nye forretninger og udestående forretninger, er den annualiserede aftalte rentesats. Denne defineres som den indlånsrente eller udlånsrente, der individuelt er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, omregnet til procent pro anno. Den annualiserede aftalte rentesats skal omfatte alle rentebetalinger på indlån og udlån, men ikke eventuelle andre omkostninger. Disagio, defineret som forskellen mellem udlånets nominelle værdi og det beløb, kunden modtager (provenuet), betragtes som en rentebetaling på aftaletidspunktet (tidspunkt t_0) og skal derfor indgå i beregningen af den annualiserede aftalte rentesats.
- Hvis tilskrivningen af den rente, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, finder sted med faste intervaller gennem året, for eksempel månedligt eller kvartalsvist frem for årligt, skal den aftalte rentesats annualiseres ved anvendelse af følgende formel til udledning af den annualiserede aftalte rentesats:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n} \right)^n - 1$$

hvor:

- x er den annualiserede aftalte rentesats
 - r_{ag} er rentesatsen pro anno, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab for et indlån eller et udlån, hvor datoerne for rentetilskrivning på indlånet eller på udlånet er med regelmæssige intervaller i løbet af året
 - n er antallet af rentetilskrivningsperioder pr. år for indlånet eller for udlånet, f.eks. 1 ved årlig rentetilskrivning, 2 for halvårlig rentetilskrivning, 4 for kvartalsvis rentetilskrivning og 12 for månedlig rentetilskrivning.
- De nationale centralbanker (NCB'er) kan også pålægge rapporteringsenhederne, at de for visse eller alle indlåns- og udlånsinstrumenter for så vidt angår nye forretninger og udestående forretninger indberetter den effektive rente, snævert defineret (NDER) i stedet for den annualiserede aftalte rentesats. NDER defineres som den rentesats, der på årsbasis gør, at nutidsværdierne af de samlede nuværende eller fremtidige forpligtelser bortset fra andre omkostninger (indlån eller udlån, betalinger eller tilbagebetalinger, rentebetalinger) i henhold til kontrakten mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab bliver lige store. NDER er identisk med den rentekomponent, der indgår i opgørelsen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP), således som denne er defineret i artikel 1, stk. 2, litra e), i Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF ⁽²⁾. Den eneste forskel mellem NDER og den annualiserede aftalte rentesats er den underliggende metode til annualisering af rentesatsen. Ved beregning af NDER bruges en iterativ tilnærmelse, og NDER kan derfor beregnes for alle typer af indlån og udlån, mens den annualiserede aftalte rentesats beregnes på grundlag af den beregningsformel, der er angivet i afsnit 2, og dermed kun kan beregnes for indlån og udlån med rentetilskrivning med faste intervaller gennem året. Alle andre krav er de samme, hvilket betyder, at hvad der i det følgende anføres om den annualiserede aftalte rentesats, ligesåvel gælder for NDER.

Behandling af skatter, subsidier og direkte reguleringer

- De rentestrømme, der indgår i beregningen af den annualiserede aftalte rentesats, skal afspejle, hvad rapporteringsenheden betaler for indlån og modtager for udlån. Hvis det beløb, der betales af den ene part, afviger fra det beløb, der modtages af den anden, er det det beløb, der modtages eller betales af rapporteringsenheden, der skal indgå i rentestatistikken for de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren).
- I overensstemmelse med dette princip opgøres rentesatser på bruttobasis før skat, idet før-skat-renterne afspejler, hvad rapporteringsenheden betaler for indlån og modtager for udlån.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 101 af 1.4.1998, s. 17.

6. Det gælder endvidere, at rentesubsidier, som tredjepart yder husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, ikke medtages ved beregning af betalingerne, fordi rapporteringsenheden hverken betaler eller modtager subsidiet.
7. Favørrenter, som rapporteringsenheden yder sine egne ansatte, indgår i MFI-rentestatistikken.
8. Hvor rentebetalingerne er underkastet administrativ regulering, f.eks. i form af rentelofter eller forbud mod forrentning af indlån på anfordring, skal MFI-rentestatistikken afspejle disse reguleringer. Alle ændringer i den administrative regulering, f.eks. i form af ændringer i administrativt fastsatte rentesatser eller rentelofter, skal vises i MFI-rentestatistikken som ændringer i rentesatserne.

II. Årlige omkostninger i procent

9. For nye forretninger for så vidt angår forbrugerkreditter og udlån til husholdninger til boligkøb skal rapporteringsenhederne — ud over oplysninger om de annualiserede aftalte rentesatser — indberette de årlige omkostninger i procent (ÅOP), som defineret i artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 87/102/EØF, dvs.:
 - en ÅOP for nye forbrugerkreditter (se indikator 30 i tillæg 2), og
 - en ÅOP for nye udlån til husholdninger til boligkøb (se indikator 31 i tillæg 2) ⁽¹⁾.
10. ÅOP omfatter »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit« således som defineret i artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv 87/102/EØF. De samlede kreditomkostninger består dels af en rentekomponent, dels af et element, der dækker andre med kreditaftalen forbundne omkostninger, såsom omkostninger ved kreditværdighedsundersøgelser, ved behandling af lånesagen, ved udarbejdelse af dokumenter, ved garantistillelser, ved kreditforsikring osv.
11. Indholdet af det element, der dækker andre omkostninger, kan variere fra land til land, fordi definitionerne i direktiv 87/102/EØF fortolkes forskelligt, og fordi de nationale finansielle systemer er forskellige, ligesom de procedurer, der følges ved sikring af udlån, varierer fra land til land.

III. Konvention

12. Rapporteringsenhederne skal lægge et standardår på 365 dage til grund ved beregningen af de annualiserede aftalte rentesatser og for beregningen af ÅOP, dvs. der ses bort fra skudår.

DEL 2

Forretningsområder, der omfattes af statistikken

13. Rapporteringsenhederne skal indberette MFI-rentestatistik for såvel udestående forretninger som for nye forretninger.

IV. Rentesatser på udestående forretninger

14. Udestående forretninger defineres som saldoen på alle indlån hos rapporteringsenheden fra husholdninger og ikke-finansielle selskaber og saldoen på alle udlån, ydet af rapporteringsenheden til husholdninger eller ikke-finansielle selskaber.
15. Rentesatsen på udestående forretninger skal angive det vejede gennemsnit af de rentesatser, der anvendes på indlåns- og udlånssaldi i de relevante instrumentkategorier på referencetidspunktet, således som dette er defineret i afsnit 26. Opgørelsen skal omfatte alle udestående aftaler, som er indgået forud for indberetningstidspunktet.
16. Nødlidende udlån og udlån til gældssanering, ydet til rentesatser under markedsrenten, skal ikke indgå i de vejede gennemsnitsrentesatser for udestående forretninger. Definitionen af nødlidende udlån og udlån til gældssanering skal følge national praksis, som kan variere mellem medlemsstaterne.

V. Nye forretninger vedrørende indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

17. For så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter — som defineret i afsnit 42 til 44 — skal nye forretninger omfatte den samlede saldo. Følgelig skal debet- eller kreditsaldoen på referencetidspunktet, som defineret i afsnit 29, anvendes som indikator for nye forretninger for så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter.

⁽¹⁾ NCB'er kan undtage forbrugerkredit og udlån til husholdningerne til boligkøb ydet af non profit-institutioner rettet mod husholdningerne.

18. Rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter skal afspejle det vejede gennemsnitsrenteniveau for saldi på disse konti pr. referencetidspunktet som defineret i afsnit 29. De skal omfatte alle udestående aftaler, som er indgået forud for indberetningstidspunktet.
19. For at beregne MFI-rentesatserne på konti, der — afhængigt af saldoen — kan være enten et indlån eller et udlån, skal rapporteringsenhederne sondre mellem de perioder, hvor kontiene er i debet, og de perioder, hvor kontiene er i kredit. Rapporteringsenhederne skal indberette de vejede gennemsnitsrentesatser for de perioder, hvor kontiene er i kredit, som renter på indlån på anfordring og de vejede gennemsnitsrentesatser for de perioder, hvor kontiene er i debet, som renter på kassekreditter. Rapporteringsenhederne skal ikke indberette vejede gennemsnitsrentesatser, der kombinerer (de lave) satser for indlån på anfordring med (de høje) satser på kassekreditter.

VI. Nye forretninger i andre instrumentkategorier end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

20. De følgende afsnit 21 til 25 angår alle andre instrumentkategorier end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. tidsindskud, genkøbsforretninger og alle udlån bortset fra kassekreditter, som defineret i afsnit 42 samt 45 til 48.
21. Nye forretninger defineres som enhver ny aftale mellem en husholdning eller et ikke-finansielt selskab og rapporteringsenheden. Ved nye aftaler forstås:
- alle finansielle kontrakter eller aftaler om vilkår og betingelser, hvor rentesatsen for et indlån eller et udlån fastsættes første gang, og
 - eksisterende indlån og udlån, hvis vilkår og betingelser er ændret efter genforhandling.
- Aftaler om indlån og udlån, der indeholder en automatisk forlængelse af mellemværendet — dvs. en forlængelse, der sker uden husholdningens eller et ikke-finansielt selskabs aktive medvirken, og som ikke er betinget af en genforhandling af aftalens vilkår og betingelser, herunder af rentesatsen, betragtes ikke som nye forretninger.
22. Rentesatsen på nye forretninger skal for de relevante instrumentkategorier angive det vejede gennemsnit af de rentesatser for nye aftaler for så vidt angår indlån og udlån, der er indgået mellem rapporteringsenheden og husholdninger eller ikke-finansielle selskaber i referenceperioden, således som defineret i afsnit 32.
23. Ændringer i rentesatsen på variabelt forrentede mellemværender, hvor rentesatsen automatisk justeres af rapporteringsenheden, er ikke nye aftaler og skal derfor heller ikke betragtes som nye forretninger. For bestående aftaler skal sådanne ændringer i den variable rentesats ikke indgå i beregningen af rentesatsen for nye forretninger, men alene i rentesatsen for udestående forretninger.
24. En ændring på tidspunkt t_1 af en fast rentesats til en variabel rentesats (eller omvendt), som er aftalt ved kontraktperiodens start (t_0), betragtes ikke som en ny aftale, men som en del af de vilkår og betingelser, der blev aftalt på tidspunkt t_0 . Det betragtes derfor ikke som nye forretninger.
25. Bortset fra kassekreditter anses en husholdning eller et ikke-finansielt selskab normalt for have optaget lånet med dets fulde beløb ved kontraktperiodens start. I stedet for at hæve det fulde beløb ved kontraktperiodens start (tidspunkt t_0) kan en husholdning eller et ikke-finansielt selskab trække på et udlån i trancher på tidspunkt t_1 , t_2 , t_3 , etc. Det forhold, at låneprovenuet udbetales i trancher, er i sig selv irrelevant for MFI-rentestatistikken. Den aftale, der på tidspunkt t_0 er indgået mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, og som inkluderer en aftale om det fulde lånebeløb og om rentesatsen, skal komme til udtryk i MFI-rentestatistikken.

DEL 3

Referencetidspunkt

VII. Referencetidspunkt for MFI-rentesatser på udestående forretninger

26. På nationalt niveau skal NCB'erne bestemme, om MFI-rentesatserne på udestående forretninger — dvs. indikator 1 til 14 i tillæg 1 — skal beregnes som et øjebliksbillede af ultimoobservationer eller som implicite rentesatser på grundlag af periodegennemsnit. Den periode, der dækkes, skal være en måned.
27. Rentesatser på udestående forretninger, beregnet som et øjebliksbillede af ultimo-månedens observationer, skal beregnes som de vejede gennemsnit af de rentesatser, der anvendes på saldiene på indlånskonti og udlånskonti, på et bestemt tidspunkt på den sidste dag i måneden. På det tidspunkt skal rapporteringsenheden registrere de anvendte rentesatser og saldiene for alle husholdningers og ikke-finansielle selskabers indlån og udlån og på det grundlag beregne en vejet gennemsnitsrentesats for hver instrumentkategori. I modsætning til rentesatser, beregnet som månedens gennemsnit, opgøres MFI-rentestatistikken, beregnet på grundlag af observationer ultimo måneden, udelukkende på basis af udestående aftaler på tidspunktet for dataindsamlingen.

28. Rentesatser på udestående forretninger, beregnet som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal beregnes som brøker med referencemånedens akkumulerede rentestrømme — dvs. påløbne renter på indlånskonti og på udlånskonti — i brøkens tæller og månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti i brøkens nævner. Ved referencemånedens udløb, skal rapporteringsenheden for hver instrumentkategori indberette månedens påløbne renter og referencemånedens gennemsnitlige saldi på indlånskonti og udlånskonti. I modsætning til rentesatser, beregnet på grundlag af observationer pr. ultimo måneden, skal MFI-rentestatistikken for udestående forretninger, beregnet på grundlag af månedlige gennemsnit, også inkludere aftaler, der var udestående i løbet af måneden, men som ikke eksisterer længere ved referencemånedens udgang. Månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti beregnes ideelt som dag til dag-gennemsnit af månedens saldi. Som minimum skal månedens gennemsnitssaldo på meget volatile instrumentkategorier, dvs. i det mindste indlån på anfordring, tidsindsud og kassekreditter, beregnes på grundlag af daglige balancetal. For alle andre instrumentkategorier skal den gennemsnitlige månedssaldo beregnes på grundlag af balancer, trukket ugentligt eller hyppigere. I en overgangsperiode af højst to års varighed kan observationer pr. ultimo måneden accepteres for udlån med en løbetid over fem år.

VIII. Referencetidspunkt for nye forretninger for så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

29. NCB'erne fastlægger, om MFI-rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 som beskrevet i tillæg 2, skal beregnes som et øjebliksbillede af ultimoobservationer eller som implicitte rentesatser på grundlag af periodegennemsnit. Den periode, der dækkes, skal være en måned.
30. Svarende til satserne for udestående forretninger i tillæg 1 skal rentesatserne på indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter opgøres som følger:
- a) Enten skal der beregnes et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, dvs. der skal beregnes et vejet gennemsnit af de rentesatser, der anvendes ved renteberegning på saldi for disse indlån og udlån, på et bestemt tidspunkt på den sidste dag i måneden. På det tidspunkt skal rapporteringsenheden registrere de anvendte rentesatser og saldiene for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter i forhold til husholdninger og ikke-finansielle selskaber og på det grundlag beregne en vejet gennemsnitssats for hver instrumentkategori. I modsætning til rentesatser, beregnet som månedens gennemsnit, opgøres MFI-rentestatistikken, beregnet på grundlag af observationer ultimo måneden, udelukkende på basis af aftaler, der er udestående på tidspunktet for dataindsamlingen.
 - b) Eller der skal beregnes implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, dvs. der skal beregnes brøker med månedens akkumulerede rentestrømme — dvs. påløbne renter på indlån og udlån — i brøkens tæller, mens nævneren er et dag til dag-gennemsnit af ind- eller udlånssaldi. Rapporteringsenhederne skal ultimo måneden indberette månedens påløbne renter på indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter og månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti. For så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter skal månedens gennemsnitlige saldo beregnes som et dag til dag-gennemsnit. I modsætning til rentesatser, beregnet på grundlag af observationer pr. ultimo måneden eller kvartalet, skal MFI-rentestatistikken for udestående forretninger, beregnet på grundlag af månedlige gennemsnit, også inkludere aftaler, der var udestående i løbet af måneden, men som ikke eksisterer længere ved referencemånedens udgang.
31. Ifølge afsnit 19 skal rapporteringsenhederne — for at beregne MFI-rentesatser på konti, hvis saldo kan veksle mellem kredit og debit — sondre mellem de perioder, hvor kontoen er i kredit, og de perioder, hvor kontoen er i debit. Hvis MFI-rentesatserne opgøres som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, er det balancen pr. et bestemt tidspunkt på månedens sidste dag, der skal ligge til grund for afgørelsen af, om en konto er et indlån på anfordring eller en kassekredit. Hvis MFI-rentesatserne opgøres som implicitte rentesatser på grundlag af månedens dag til dag-gennemsnit, skal klassifikationen af kontoen som indlånskonto eller udlånskonto foretages på grundlag af den daglige ultimosaldo. Herefter skal der beregnes et dag til dag-gennemsnit af kreditsaldiene og et dag til dag-gennemsnit af debetsaldiene for på det grundlag at opgøre den månedens gennemsnitlige saldo, der udgør nævneren i den brøk, der anvendes ved beregning af den implicitte sats. Yderligere gælder, at der ved opgørelse af brøkens tæller skal skelnes mellem påløbne renter på indlånskonti og påløbne renter på udlånskonti. Rapporteringsenhederne skal ikke indberette vejede gennemsnitssats, der kombinerer (de lave) satser for indlån på anfordring med (de høje) satser på kassekreditter.

IX. Referencetidspunkt for nye forretninger (bortset fra indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter)

32. MFI-rentesatser for nye forretninger på andre kontoformer end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter — dvs. alle de indikatorer, der er nævnt i tillæg 2, bortset fra indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 — skal opgøres som periodegennemsnit. Den periode, der omfattes, skal være én hel måned.
33. For hver enkelt instrumentkategori skal rapporteringsenhederne opgøre en sats for nye forretninger som det vejede gennemsnit af alle de rentesatser, der er anvendt på nye aftaler i månedens løb. Disse rentesatser, der opgøres som månedsgennemsnit, indberettes til NCB'en i det medlemsland, hvor rapporteringsenheden er resident, suppleret med oplysninger om sammensætningen af indberetningsmånedens vægtgrundlag for hver enkelt instrumentkategori. Rapporteringsenhederne skal inddrage hele månedens nye aftaler.

DEL 4

Instrumentkategorier**X. Generelle bestemmelser**

34. Rapporteringsenhederne skal indberette MFI-rentestatistik for udestående forretninger for de instrumentkategorier, der er angivet i tillæg 1, og MFI-rentestatistik for nye forretninger for de instrumentkategorier, der er angivet i tillæg 2. Som angivet i afsnit 17 skal rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter være rentesatserne for nye forretninger og følgelig omfattet af tillæg 2, som angår nye forretninger. Da opgørelsesmetode og referencetidspunkt for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter imidlertid skal være de samme som for de øvrige indikatorer for udestående forretninger, gentages indikator, 5, 6, 7, 12 og 23 fra tillæg 2 i tillæg 1.
35. I nogle af de deltagende medlemsstater udbyder kreditinstitutter og andre institutioner muligvis ikke alle de i tillæg 1 og 2 angivne instrumentkategorier til residente husholdninger eller ikke-finansielle selskaber i de deltagende medlemsstater. I tilfælde, hvor den pågældende instrumentkategori ikke er relevant på nationalt niveau, kan der ses bort herfra i den pågældende deltagende medlemsstat. En instrumentkategori er irrelevant på nationalt niveau, hvis residente kreditinstitutter eller andre institutioner slet ikke udbyder et produkt af denne kategori til husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater. Derimod skal der indberettes data, hvis der overhovedet gøres forretning i en instrumentkategori, uanset hvor beskedent forretningsomfanget måtte være.
36. For hver af de instrumentkategorier, der er defineret i tillæg 1 og 2, som er relevante for de bankforretninger, som residente kreditinstitutter og andre institutioner indgår med husholdninger og ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater, skal MFI-rentestatistikken opgøres på basis af alle de rentesatser, der anvendes på alle de produkter, der hører til en af disse instrumentkategorier. Dette indebærer, at de nationale NCB'er ikke må fastlægge en delmængde af nationale produkter inden for hver instrumentkategori, for hvilke der skal indberettes MFI-rentestatistik. I stedet skal der indberettes rentesatser for alle de produkter, den enkelte rapporteringsenhed udbyder. Som det fremgår af sidste afsnit i bilag I, behøver NCB'erne ikke at dække samtlige nationale produkter i stikprøven. De må imidlertid ikke udelukke en hel instrumentkategori med den begrundelse, at de involverede beløb er meget små. Det følger, at hvis en given instrumentkategori kun udbydes af en enkelt institution, skal denne institution indgå i stikprøven. Hvis en instrumentkategori ikke eksisterede i en deltagende medlemsstat på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget, men et nyt produkt inden for denne kategori efterfølgende bliver introduceret af en institution, skal denne institution medtages i stikprøven ved næste repræsentativitetskontrol. Hvis der udvikles et nyt produkt inden for en nationalt eksisterende instrumentkategori, skal institutionerne i stikprøven indberette det i den følgende indberetning, eftersom alle rapporteringsenheder skal indberette om alle deres produkter.
37. Undtaget fra reglen om indberetning af alle rentesatser for alle produkter er renter på nødlidende udlån og udlån til gældssanering. Som bestemt i afsnit 16 skal nødlidende udlån og udlån til gældssanering, som ydes til renter under markedsrenten, ikke indgå i MFI-rentestatistikken.

XI. Opdeling på valuta

38. MFI-rentestatistikken skal dække rentesatser, der anvendes af den potentielle rapporteringspopulation. Data om indlån og udlån i andre valutaer end euro kræves ikke indberettet på deltagende medlemsstats-niveau. Dette fremgår af tillæg 1 og 2, hvor alle indikatorer refererer til indlån og udlån i euro.

XII. Opdeling på sektorer

39. Bortset fra genkøbsforretninger skal alle indlån og udlån sektoropdeles i MFI-rentestatistikken. Tillæg 1 om udestående forretninger og tillæg 2 om nye forretninger sonder derfor mellem indikatorer i forhold til husholdningerne (inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger)⁽¹⁾ og i forhold til ikke-finansielle selskaber⁽²⁾.
40. Indikator 5 i tillæg 1 og indikator 11 i tillæg 2 omhandler genkøbsforretninger. Selv om forrentningen i forbindelse med genkøbsforretninger ikke i alle deltagende medlemslande er uafhængig af holdersektoren, kræves på deltagende medlemsstats-niveau ingen sektoropdeling af genkøbsforretninger på husholdninger og ikke-finansielle selskaber. Da genkøbsforretninger må antages hovedsageligt at være meget kortfristede, kræves der på deltagende medlemsstats-niveau heller ingen løbetidsopdeling af genkøbsforretninger. MFI-renten for genkøbsforretninger skal ikke henføres til én sektor, men dække begge sektorer under ét.

⁽¹⁾ S.14 og s.15 tilsammen, som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) 1995, som indeholdt i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab.

⁽²⁾ S.11, som defineret i ENS 1995.

41. Indikator 5 og 6 i tillæg 2 refererer til indlån med opsigelsesvarsel fra husholdninger. På deltagende medlemsstats-niveau skal såvel rentesatsen som vægten af indlån med opsigelsesvarsel omfatte sådanne indlån fra såvel husholdninger som fra ikke-finansielle selskaber, dvs. begge sektorer skal betragtes under ét, og indlånet skal henføres til husholdningssektoren. På deltagende medlemsstats-niveau kræves ingen sektoropdeling.

XIII. Opdeling på instrumenttype

42. Med mindre andet fremgår af de følgende afsnit, følger opdelingen på instrumenter i MFI-rentestatistikken og definitionen af de forskellige instrumenttyper de aktiv- og passivkategorier, der fremgår af del 3 i bilag I til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423/2001 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren (ECB/2001/13) ⁽¹⁾).
43. MFI-rentesatser på indlån på anfordring, dvs. indikator 1 og 7 i tillæg 2, omfatter alle indlån på anfordring, uanset om de er rentebærende eller ej. Ikke-rentebærende indlån på anfordring indgår derfor i MFI-rentestatistikken.
44. I MFI-rentestatistikken defineres kassekreditter, dvs. indikator 12 og 23 i tillæg 2, som løbende konti i debet. Rentesatsen på kassekreditter skal være den rentesats, der anvendes, når et indlån på anfordring bliver negativt, dvs. indlånet på anfordring og kassekreditten er knyttet til den samme konto. I modsætning til udlån til virksomheder med løbetid på op til et år, forbrugerkreditter og andre udlån til husholdninger med en løbetid på op til et år, er der ikke knyttet nogen løbetid til kassekreditter, og som hovedregel er de med bevilget maksimum, der kan udnyttes uden forudgående advisering til banken. Normalt fastsætter kreditinstituttet eller anden institution den øvre grænse og den maksimale løbetid for husholdningens eller det ikke-finansielle selskabs træk på kassekreditten. MFI-rentestatistikken skal omfatte alle kassekreditter, uanset om kreditten er inden for eller har overskredet det maksimum, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab. Strafafgifter på overtræk, der indgår sammen med andre omkostninger — f.eks. i form af særlige gebyrer — skal ikke medtages ved opgørelsen af den annualiserede aftalte rentesats som defineret i afsnit 1, fordi denne kun skal omfatte et udlåns egentlige rentelement.
45. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår andre udlån til ikke-finansielle selskaber, dvs. indikator 24 til 29 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, uanset deres størrelse, til virksomheder. Udlån til ikke-finansielle selskaber i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
46. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår forbrugerkreditter til husholdninger, dvs. indikator 13, 14, 15 og 30 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, der er ydet med det formål at finansiere personligt forbrug af varer og tjenester. Forbrugerkredit i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
47. Lån til husholdninger til boligkøb, dvs. indikator 6 til 8 i tillæg 1 og indikator 16 til 19 og 31 i tillæg 2, kan være ydet med eller uden sikkerhed. Sikrede udlån kan have sikkerhed i selve ejendommen eller i andre aktiver. MFI-rentestatistikken skal omfatte udlån med og uden sikkerhed uden sontring. I MFI-rentestatistikken defineres nye forretninger for så vidt angår udlån til husholdninger til boligkøb, dvs. indikator 16 til 19 og 31 i tillæg 2, som udlån bortset fra kassekreditter, ydet til boligformål, herunder byggeri og forbedring af egen bolig. Udlån til husholdninger til boligkøb i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
48. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår udlån til husholdninger til andre formål, dvs. indikator 20 til 22 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, der er bevilget til erhvervsformål, til konsolidering af gæld, til uddannelse osv. Andre udlån til husholdninger i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
49. I MFI-rentestatistikken for udestående forretninger dækker forbrugerkredit, udlån til husholdninger til boligkøb samt andre udlån til husholdninger tilsammen alle udlån, som residente kreditinstitutter og andre institutioner har ydet til husholdninger.
50. I MFI-rentestatistikken for nye forretninger dækker kassekreditter, forbrugerkreditter til husholdninger, udlån til husholdninger til boligkøb og udlån til husholdninger til andre formål alle udlån, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner har ydet til husholdninger.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

XIV. Opdeling på beløbskategori

51. For andre udlån til ikke-finansielle selskaber, dvs. indikator 24 til 29 i tillæg 2, skal der sondres mellem to beløbskategorier, dvs. »op til og med 1 mio. EUR« og »over 1 mio. EUR«. Beløbene refererer til den lånetransaktion, der betragtes som en ny forretning, og omfatter ikke den samlede aftale mellem det ikke-finansielle selskab og rapporteringsenheden.

XV. Opdeling på oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel eller oprindelig rentefikseringsperiode

52. Afhængig af instrumenttype og af, om MFI-rentestatistikken refererer til udestående forretninger eller til nye forretninger, skal statistikken angive en opdeling efter oprindelig løbetid, efter opsigelsesvarslets længde eller efter oprindelig rentefikseringsperiode. Disse opdelinger skal ske i form af tidsbånd eller tidsintervaller. For eksempel skal rentesatsen på indlån med oprindelig løbetid på op til to år referere til den gennemsnitlige rentesats på alle indlån med oprindelig løbetid på mellem to dage og til og med to år.
53. Opdelingen efter oprindelig løbetid og opsigelsesvarslets længde skal ske i overensstemmelse med de definitioner, der er givet i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). Der skal foretages en opdeling af rentesatser på udestående forretninger efter oprindelig løbetid for alle indlånskategorier bortset fra genkøbsforretninger og for alle udlånskategorier, som angivet i tillæg 1. Der skal også foretages en opdeling af rentesatser for nye forretninger efter oprindelig løbetid for så vidt angår tidsindskud og efter opsigelsesvarslets længde for så vidt angår indlån med opsigelsesvarsel, som angivet i tillæg 2.
54. Udlånsrentesatser for nye udlånsforretninger i tillæg 2 skal opdeles efter længden af den periode efter aftalens indgåelse, i hvilken rentesatserne ifølge lånekontrakten er fastfrosset. I MFI-rentestatistikken defineres den oprindelige rentefikseringsperiode som den tidsperiode, bestemt ved kontraktperiodens start, i hvilken udlånets forrentning er uforanderlig. Den oprindelige rentefikseringsperiode kan være kortere end eller lig udlånets oprindelige løbetid. Renten betragtes kun som uforanderlig, hvis den er defineret som en præcist angivet procent, f.eks. 10 %, eller er defineret i forhold til en referencerente på et bestemt tidspunkt, f.eks. seks måneders Euribor plus 2 procentpoint pr. en bestemt dato og klokkeslæt. Hvis der ved en kontraktperiodes start mellem husholdningen eller det ikke-finansielle selskab og rapporteringsenheden er aftalt en bestemt metode til beregning af udlånsrenten — f.eks. 6 Måneders Euribor plus 2 procentpoint i tre år — skal dette ikke betragtes som oprindelig rentefiksering, idet den faktiske forrentning kan ændre sig igennem den treårige aftaleperiode. MFI-rentestatistikken for nye udlånsforretninger skal alene afspejle den rentesats, der ved kontraktperiodens start blev aftalt for den oprindelige rentefikseringsperiode, eller som er fastlagt efter en genforhandling af udlånets vilkår. Hvis rentesatsen efter udløb af den oprindelige rentefikseringsperiode automatisk ændres til en variabel rentesats, skal dette ikke afspejles i MFI-rentestatistikken for nye forretninger, men alene i rentesatserne for udestående forretninger.
55. For så vidt angår forbrugerkreditter til husholdninger og udlån til husholdninger til andre formål samt udlån til ikke-finansielle selskaber op til 1 mio. EUR og over 1 mio. EUR skal der sondres mellem følgende tre oprindelige rentefikseringsperioder:
- variabel rente og op til og med et års oprindelig rentefiksering
 - over et og op til og med fem års oprindelig rentefiksering, og
 - over fem års oprindelig rentefiksering.
56. For så vidt angår udlån til husholdninger til boligkøb skal der sondres mellem følgende fire oprindelige rentefikseringsperioder:
- variabel rente og op til og med et års oprindelig rentefiksering
 - over et og op til og med fem års oprindelig rentefiksering
 - over fem og op til og med ti års oprindelig rentefiksering, og
 - over ti års oprindelig rentefikseringsperiode.
57. Udlån uden rentefiksering skal klassificeres sammen med variabelt forrentede udlån i gruppen af udlån med op til et års oprindelig rentefiksering.

DEL 5

Indberetningsforpligtelser

58. For at kunne udlede aggregater for alle de deltagende medlemsstater, for alle de i tillæg 1 og 2 angivne instrumenter, aggregeres på tre niveauer.

XVI. Aggregering foretaget af rapporteringsenhederne

59. Første aggregering foretages af rapporteringsenhederne som fastsat i afsnit 60 til 65. NCB'erne kan dog også kræve, at rapporteringsenhederne indberetter data om enkeltlån. Disse data indberettes til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.

60. Hvis rentesatserne, der vedrører udestående forretninger, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1, er opgjort som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser indberette vejede gennemsnitsrenter pr. ultimo måneden.
61. Hvis rentesatserne, der vedrører udestående forretninger, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1, er opgjort som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette månedens påløbne renter og månedens gennemsnitssaldo på indlån og udlån.
62. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 i tillæg 2, er opgjort som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette vejede gennemsnitsrenter pr. ultimo måneden. Herudover skal rapporteringsenhederne for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 33 i tillæg 2, indberette udestående saldi pr. ultimo måneden.
63. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12, og 23 i tillæg 2, er opgjort som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette påløbne renter i løbet af måneden. Herudover skal rapporteringsenhederne for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 33 i tillæg 2, indberette udestående saldi pr. ultimo måneden.
64. For de instrumentkategorier, der vedrører nye forretninger, dvs. for indikator 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 31 i tillæg 2, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser indberette vejede gennemsnitsrenter for hver instrumentkategori. Herudover skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 29 i tillæg 2 for hver instrumentkategori indberette beløbsomfanget af månedens nye forretninger.
65. Kreditinstitutter og andre institutioner, der af en NCB har fået tilladelse til at indberette til MFI-rentestatistikken sammen som en gruppe, skal betragtes som én nominel rapporteringsenhed og skal tilvejebringe de data, der er defineret i afsnit 60 til 62 for gruppen under ét. Herudover skal den nominelle rapporteringsenhed årligt og for hver instrumentkategori indberette antallet af institutioner i gruppen og variansen af rentesatserne mellem institutionerne. Opgørelse af antallet af institutioner i gruppen og beregningen af variansen skal ske for oktober måned og skal indberettes sammen med data for oktober.

XVII. Nationale, vejede gennemsnitsrentesatser

66. Anden aggregering foretages af NCB'erne. NCB'erne aggregerer rentesatserne og alle de tilknyttede beløb over alle de nationale rapporteringsenheder til en national, vejet gennemsnitsrentesats for hver instrumentkategori. Disse data indberettes til Den Europæiske Centralbank (ECB).
67. NCB'erne indberetter i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser en national, vejet gennemsnitsrentesats for udestående forretninger for hver instrumentkategori, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1.
68. NCB'erne indberetter i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser en national, vejet gennemsnitsrentesats for nye forretninger for hver instrumentkategori, dvs. for indikator 1 til 31 i tillæg 2. Herudover indberetter NCB'erne for hver af indikatorerne 2 til 4 og 8 til 29 i tillæg 2 for hver instrumentkategori beløbsomfanget på nationalt niveau af referencemånedens nye forretninger. De indberettede beløb for nye forretninger skal være for totalpopulationen, \hat{Y} , dvs. de skal dække hele den potentielle rapporteringspopulation. Hvor rapporteringsenhederne er udvalgt ved en stikprøve, skal der derfor bruges opregningsfaktorer til udledning af tal for hele populationen på nationalt niveau ⁽¹⁾. Opregningsfaktorerne skal beregnes som de reciprokke værdier af udvælgelses-sandsynlighederne, π_i , dvs. som $1/\pi_i$. Totalpopulationen, \hat{Y} af nye forretninger skal derefter estimeres ved hjælp af følgende formel ⁽²⁾:

$$\hat{Y} = \sum_{i \in s} \frac{y_i}{\pi_i}$$

hvor:

y_i er nye forretninger i institution i , og

π_i er sandsynligheden for at udvælge institution i .

⁽¹⁾ Hvor det antages, at estimatet for stikprøvens gennemsnitsrente er identisk med estimatet for den vejede gennemsnitsrente i hele den potentielle rapporteringspopulation, kræves der ikke beregnet opregningsfaktorer.

⁽²⁾ Kendt som Hovitz-Thompson-estimatoren.

69. NCB'erne indberetter MFI-rentesatser på udestående forretninger og for nye forretninger til ECB med fire decimaler. Dette berører ikke NCB'ernes valg med hensyn til den detaljeringsgrad, de måtte kræve i deres dataindsamling. I de offentliggjorte resultater medtages højst to decimaler.
70. NCB'erne redegør i de metodologiske noter, der ledsager indberetningen af nationale data, for regulerende bestemmelser, der påvirker MFI-rentestatistikken.
71. NCB'er, der udvælger rapporteringsenheder gennem en stikprøve, indberetter et estimat over den oprindelige stikprøves stikprøvefejl. I takt med at stikprøven vedligeholdes og fornyes, indberettes nye estimater.

XVIII. Aggregerede resultater for de deltagende medlemsstater

72. Den afsluttende aggregering af instrumentkategorierne fra de enkelte deltagende medlemsstater til alle deltagende medlemsstater under ét foretages af ECB.

DEL 6

Behandling af konkrete produkter

73. Behandlingen af de produkter, som er defineret i afsnit 74 til 82, anvendes som model for produkter med tilsvarende karakteristika.
74. Step-up (step-down)-indlån eller -udlån er indlån eller udlån med fast løbetid og med en rente, der stiger (falder) fra år til år med et på forhånd fastlagt antal procentpoint. Step-up (step-down)-indlån og -udlån er instrumenter med fast rente i hele lånets løbetid. Renten og udlånets eller indlånets øvrige vilkår bliver aftalt for hele kontraktens løbetid på tidspunktet for aftalens indgåelse, t_0 . Som eksempel på et step-up-indlån kan nævnes et indlån med en aftalt løbetid på fire år, hvor renten det første år er 5 %, det andet år 7 %, 9 % i det tredje år og 13 % i det fjerde år. Den annualiserede aftalte rentesats på nye forretninger, som pr. tidspunkt t_0 skal dækkes af MFI-rentestatistikken, skal være det geometriske gennemsnit af faktorerne »1+renten«. I overensstemmelse med afsnit 3 kan NCB'erne kræve, at rapporteringsenhederne anvender NDER for denne produkttype. Den annualiserede aftalte rentesats på udestående forretninger, som skal dækkes fra tidspunkt t_0 til tidspunkt t_3 , er den rentesats, som rapporteringsenheden anvender på tidspunktet for opgørelsen af MFI-rentestatistikken, dvs. i eksemplet med et indlån med en løbetid på fire år 5 % på tidspunkt t_0 , 7 % på tidspunkt t_1 , 9 % på tidspunkt t_2 og 13 % på tidspunkt t_3 .
75. Kreditkortordninger kan være knyttet til et indlån på anfordring. Når husholdningen eller det ikke-finansielle selskab indgår en aftale med et kreditinstitut eller en anden institution om en kreditkortordning, kan de have muligheden for at udligne kontoens saldo helt eller delvist med bestemte intervaller ved automatisk debitering af et indlån på anfordring (betaling via betalingsautomat eller ved check forekommer også). Hvis der er dækning på den konto, som husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ønsker debiteret som led i denne betaling, beregnes der ingen rente. Er der ikke dækning, men har kreditinstituttet eller institutionen godkendt trækket på kontoen, bliver anfordringsindlånet til en kassekredit. Den rente, som rapporteringsenheden beregner sig på denne kassekredit, skal indgå i MFI-rentestatistikken.
76. Kreditrammer er sædvanligvis knyttet til en kassekredit. De kan også være ydet under en »rammebevilling«, som giver kunden mulighed for at trække på forskellige udlånskonti, op til et vist samlet maksimumbeløb gældende for udlånskontiene tilsammen. På tidspunktet for indgåelse af en sådan rammebevilling er det ikke fastlagt, hvilken form for kredit der vil være tale om, og/eller tidspunkt for træk på kreditten, men en række forskellige muligheder kan være aftalt. Sådanne rammebevillinger skal ikke indgå i MFI-rentestatistikken. Derimod skal et udlån, omfattet af en rammebevilling, indgå som en ny forretning og afspejles i statistikken over udestående forretninger, så snart det er trukket. Behandlingen af udlånet i statistikken for nye forretninger vil afhænge af den kontotype, som kunden vælger til at trække på kreditrammen, i overensstemmelse med afsnit 17, 20 og 21.
77. Der kan forekomme særlige opsparingskonti, der forrentes med en basisrente plus et tillæg bestemt af kundeforholdets varighed og/eller af væksten i indlånssaldoen. På det tidspunkt, hvor indskuddet foretages første gang, er det ikke sikkert, om tillægget nogensinde vil blive aktuelt. Betalingen af tillægget afhænger af husholdningens eller det ikke-finansielle selskabs fremtidige, ukendte opsparingsadfærd. Pr. konvention skal sådanne tillæg, der er afhængige af kundeforholdets varighed eller af en vækst i indlånssaldoen, som husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ikke kender på tidspunktet for det første indskud, ikke inkluderes i den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger. Den annualiserede aftalte rentesats skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Forekommer sådanne tillæg, baseret på kundeforholdets varighed eller på væksten i kontoens saldo, skal de følgelig reflekteres i statistikken over udestående forretninger.
78. Udlån kan tilbydes husholdningerne eller de ikke-finansielle selskaber med en tilknyttet derivataftale, dvs. en aftale om en renteswap, om et renteloft (cap) eller om en mindsterente (floor) tilknyttet. Pr. konvention medtages sådanne tilknyttede derivataftaler ikke ved beregning af den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger. Den annualiserede, aftalte rentesats skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Hvor rapporteringsenheden tilpasser den rentesats, der pålægges husholdningen eller det ikke-finansielle selskab til en sådan derivataftale, skal det afspejles i statistikken for udestående forretninger.

79. Indlån kan undertiden bestå af to komponenter: et tidsindskud, som forrentes med en fast rentesats, og en indbygget derivataftale med et afkast knyttet til udviklingen i et bestemt aktieindeks eller en bilateral valutakurs, dog med et garanteret minimumsafkast på 0 %. De to komponenter kan have samme eller forskellig løbetid. Den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger skal udelukkende omfatte rentesatsen på tidsindskuddet, da det afspejler aftalen mellem indskyder og rapporteringsenhed, og da denne rentesats er kendt, når indskuddet foretages. Afkastet af indlånets andet element, knyttet til udviklingen i et aktieindeks eller i en bilateral valutakurs, kendes kun ex post, når produktet udløber, og kan derfor ikke indgå i opgørelsen af rentesatsen for nye forretninger. Derfor skal kun det garanterede minimumsafkast på 0 % indgå. Den annualiserede aftalte rentesats for udestående forretninger skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Frem til løbetidens udløb skal renten på tidsindskud indgå sammen med det garanterede minimumsafkast på tidsindskuddet med den indbyggede derivataftale. Først ved løbetidens udløb skal MFI-rentesatserne på udestående forretninger afspejle den rente, der er tilskrevet kontoen af rapporteringsenheden.
80. Indlån med løbetid over to år, som defineret i del 3 af bilag I til forordning (EF), nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), kan indeholde pensionsopsparingskonti. Hovedparten af indlån på pensionsopsparingskonti er placeret i værdipapirer, og forrentningen af kontiene er derfor afhængig af afkastet på de underliggende værdipapirer. Den resterende del af indlån på pensionsopsparingskonti holdes kontant, og renten til denne del af indlånet fastsættes af kreditinstituttet eller anden institution på samme måde som renten på andre indlånskonti. På tidspunktet for indskuddet på en pensionsopsparingskonto er husholdningens samlede afkast af kontoen ukendt og kan også være negativt. Ligeledes er der på tidspunktet for indskuddet ikke mellem husholdningen og kreditinstituttet eller anden institution aftalt nogen bestemt forrentning for så vidt angår den del af indskuddet, der placeres i værdipapirer, men kun for den resterende del af indskuddet. Følgelig skal MFI-rentestatistikken kun omfatte den del af indlånet, der ikke er placeret i værdipapirer. Den annualiserede aftalte rentesats, der skal indberettes for nye forretninger, er den rentesats, der på indlånstidspunktet er aftalt mellem husholdningen og rapporteringsenheden for den del af indlånet, der ikke er placeret i værdipapirer. Den annualiserede aftalte rentesats for udestående forretninger skal være den rentesats, som rapporteringsenheden anvender på den del af pensionsopsparingskontiene, der ikke er placeret i værdipapirer på tidspunktet for beregning af MFI-rentesatserne.
81. Boligopsparingskonti er langfristede, lavt forrentede opsparingsordninger, som efter en bestemt opsparingsperiode giver husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ret til et udlån til boligkøb til favørrente. I overensstemmelse med del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) skal disse opsparingskonti klassificeres under tidsindskud med løbetid over to år, så længe de har karakter af indlånskonti. Så snart de overgår til at blive udlånskonti, skal de klassificeres som udlån til husholdningerne til boligkøb. Rapporteringsenhederne skal indberette de rentesatser, der er aftalt på tidspunktet for det første indskud, som rentesatser på nye indlånsforretninger. Det hertil svarende beløbsomfang af nye forretninger skal være det beløb, der er blevet indskudt. Væksten over tiden i det indskudte beløb indgår kun i de udestående forretninger. På det tidspunkt, hvor indlånet ændres til et udlån, registreres dette udlån under nye udlånsforretninger. Udlånsrentesatsen er den favørrentesats, rapporteringsenheden tilbyder. Vægten udgøres af det samlede lånebeløb, der er bevilget husholdningen eller det ikke-finansielle selskab.
82. I henhold til del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) klassificeres den franske boligspareordning »plan d'épargne-logement« (PEL) som et tidsindskud med løbetid på over to år. Staten fastsætter vilkårene for disse PEL'er og fastsætter rentesatsen, som er uændret i hele indlånets løbetid, dvs. hver generation af PEL forrentes med den samme rentesats. PEL'er er regulerede langfristede opsparingsordninger, hvor indskuddet først kan hæves efter fire år, og hvor kunden hvert år skal indskyde et minimumsbeløb, fastlagt i ordningen, men har adgang til at forøge indskuddet når som helst, mens ordningen løber. Rapporteringsenhederne skal indberette det oprindelige indskud ved åbningen af en PEL under nye forretninger. Det beløb, der oprindeligt indskydes på en PEL, kan være meget beskedent, og følgelig er også den vægt, der tildeles renten på det nyetablerede mellemværende, relativt lille. Ved denne metode sikres det, at rentesatsen på nye forretninger altid afspejler vilkårene for den løbende generation af PEL. Ændringer i rentesatsen for nye PEL'er skal afspejles i rentesatsen for nye forretninger. Forbrugernes omlægning af deres portefølje fra et langfristet indlån til en eksisterende PEL skal ikke afspejles i rentesatsen på nye forretninger, men alene i rentesatsen på udestående forretninger. Ved fireårsperiodens afslutning kan kunden enten anmode om et udlån til favørrente eller forny kontrakten. Da kontraktfornyelsen sker automatisk og uden kundens aktive medvirken, og da vilkår og betingelser for kontrakten — inklusive forrentningen — ikke genforhandles, betragtes denne fornyelse i overensstemmelse med afsnit 21 ikke som en ny forretning. Ved kontraktens fornyelse har kunden adgang til at foretage yderligere indskud, forudsat at det udestående beløb ikke overstiger et bestemt loft, og forudsat at kontrakten ikke overskrider den fastsatte maksimale løbetidsgrænse. Hvis beløbsloftet eller løbetidsgrænsen er nået, indefrys kontrakten. I så tilfælde bevarer husholdningen eller det ikke-finansielle selskab låneretten og opnår stadig en rente i overensstemmelse med de betingelser, der var gældende ved åbningen af PEL — forudsat at pengene forbliver i bankens bøger. Staten tildeler PEL et subsidie i form af en overrente over den rente, kreditinstituttet tilbyder. I overensstemmelse med afsnit 6 er det kun den del af renten, der tilbydes af kreditinstituttet eller anden institution, der skal indgå i MFI-rentestatistikken. Der skal ses bort fra statssubsidiet, som betales gennem, men ikke af, kreditinstituttet eller en anden institution.

Tillæg 1

Instrumentkategorier for rentesatser på udestående forretninger

Der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾ for hver af følgende instrumentkategorier ⁽²⁾ ⁽³⁾. Hvis opgørelsen finder sted på grundlag af et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette et vejet gennemsnit af rentesatser. Hvis der derimod er tale om implicite renter, opgjort som månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette de påløbne renter og de gennemsnitlige indlånssaldi og udlånssaldi i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid	Indikatornummer for udestående forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i EUR	Fra husholdninger (*)	Tidsindskud	Op til 2 år	1	AAR
			Over 2 år	2	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Tidsindskud	Op til 2 år	3	AAR
			Over 2 år	4	AAR
	Genkøbsforretninger			5	AAR
Udlån i EUR	Til husholdninger (*)	Til boligkøb	Op til 1 år	6	AAR
			Over 1 og op til 5 år	7	AAR
			Over 5 år	8	AAR
		Forbrugerkredit og andre udlån	Op til 1 år	9	AAR
			Over 1 og op til 5 år	10	AAR
			Over 5 år	11	AAR
	Til ikke-finansielle selskaber	Op til 1 år	12	AAR	
		Over 1 og op til 5 år	13	AAR	
		Over 5 år	14	AAR	

(*) Inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger.

For de følgende instrumentkategorier, der er indeholdt i tillæg 2, skal begrebet »nye forretninger« udvides til at omfatte hele balancen, dvs. udestående saldi ⁽²⁾ ⁽³⁾, og der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾. Hvis opgørelsen finder sted på grundlag af et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette en vejet gennemsnitsrentesats. Hvis grundlaget derimod er implicite rentesatser på basis af månedsgennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette påløbne renter og en gennemsnitssaldo for indlånskonti og udlånskonti ved anvendelse af forordningens definitioner og bestemmelser. Derudover skal alle rapporteringsenheder for indikator 12 og 23 indberette udestående saldi ultimo måneden.

	Sektor	Instrumenttype	Opsigelsesvarslets længde	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i EUR	Fra husholdninger (*)	Indlån på anfordring		1	AAR
		Indlån med opsigelsesvarsel (**)	Op til 3 måneder	5	AAR
			Over 3 måneder	6	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Indlån på anfordring		7	AAR

⁽¹⁾ Eller den effektive rente, snævert defineret (NDER).

⁽²⁾ I en deltagende medlemsstat, hvor en af de følgende instrumentkategorier ikke anvendes i de bankforretninger, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner indgår med husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, som er residenter i de deltagende medlemsstater, kan der ses bort fra instrumentkategorien.

⁽³⁾ I den følgende tabel betyder »op til« »op til og med«.

	Sektor	Instrumenttype	Opsigelsesvarslets længde	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Udlån i EUR	Til husholdninger (*)	Kassekredit		12	AAR, beløb
	Til ikke-finansielle selskaber	Kassekredit		23	AAR, beløb

(*) Inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger.

(**) I denne instrumentkategori skal husholdninger og ikke-finansielle selskaber slås sammen og allokeres til husholdningssektoren, idet denne står for ca. 98 % af saldi for indlån med opsigelsesvarsel i de deltagende medlemsstater under ét.

Tillæg 2

Instrumentkategorier for rentesatser for nye forretninger

Der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾ for følgende instrumentkategorier ⁽²⁾ ⁽³⁾. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23, beregnes som

- et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 1 til 29 indberette en vejet gennemsnitsrentesats og derudover for indikator 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 29 tillige omfanget af nye forretninger indgået i løbet af måneden i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser
- implicite rentesatser opgjort som månedsgennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 31 indberette en vejet gennemsnitsrentesats og derudover omfanget af nye forretninger for måneden. For indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 skal de indberettede påløbne renter og saldi for indlånskonti og udlånskonti i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser.

Alle rapporteringsenheder skal for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 23, indberette udestående saldi ultimo måneden.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel, oprindelig rentefikseringsperiode	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i euro	Fra husholdninger (*)	Indlån på anfordring (***)		1	AAR
		Tidsindskud	Op til 1 års løbetid	2	AAR, beløb
			Over 1 og op til 2 års løbetid	3	AAR, beløb
			Over 2 års løbetid	4	AAR, beløb
		Indlån med opsigelsesvarsel (**) (***)	Op til 3 måneders opsigelsesvarsel	5	AAR
			Over 3 måneders opsigelsesvarsel	6	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Indlån på anfordring (***)		7	AAR
		Tidsindskud	Op til 1 års løbetid	8	AAR, beløb
			Over 1 og op til 2 års løbetid	9	AAR, beløb
			Over 2 års løbetid	10	AAR, beløb
	Genkøbsforretninger			11	AAR, beløb
Lån i euro	Til husholdninger (*)	Kassekredit (***)		12	AAR, beløb
		Forbrugerkredit	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	13	AAR, beløb
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	14	AAR, beløb
	Over 5 års oprindelig rentefiksering		15	AAR, beløb	
	Til boligkøb	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	16	AAR, beløb	
Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering		17	AAR, beløb		

⁽¹⁾ Eller den effektive rente, snævert defineret (NDER).

⁽²⁾ I en deltagende medlemsstat, hvor en af de følgende instrumentkategorier ikke anvendes i de bankforretninger, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner indgår med husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemsstater, kan der ses bort fra instrumentkategorien.

⁽³⁾ I den følgende tabel betyder »Op til« »op til og med«.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel, oprindelig rentefikseringsperiode	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse	
			Over 5 og op til 10 års oprindelig rentefiksering	18	AAR, beløb	
			Over 10 års oprindelig rentefiksering	19	AAR, beløb	
		Til andre formål	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	20	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	21	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	22	AAR, beløb	
	Til ikke-finansielle selskaber	Kassekredit (***)			23	AAR, beløb
		Andre udlån op til 1 mio. euro	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	24	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	25	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	26	AAR, beløb	
		Andre udlån over 1 mio. euro	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	27	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	28	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	29	AAR, beløb	

(*) Inklusive non profit-institutioner rettet mod husholdninger.

(**) I denne instrumentkategori skal husholdninger og ikke-finansielle selskaber slås sammen og allokeres til husholdningssektoren, idet denne står for ca. 98 % af saldi for indlån med opsigelsesvarsel i de deltagende medlemsstater under ét.

(***) For dennes instrumentkategori udvides begrebet »nye forretninger« til at omfatte hele balancen, dvs. udestående saldi.

De årlige omkostninger i procent (ÅOP) skal beregnes for følgende instrumentkategorier. Rapporteringenhederne skal for hver indikator indberette vejede gennemsnitssatser ved anvendelse af forordningens definitioner og bestemmelser

	Sektor	Instrumenttype	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Lån i euro	Til husholdninger (*)	Forbrugerkredit	30	APRC
		Til boligkøb	31	APRC

(*) Omfatter generelt non profit-institutioner rettet mod husholdninger, men NCB'erne kan undtage herfra.

BILAG III

MINDSTESTANDARDE, DER SKAL ANVENDES AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION

Rapporteringsenhederne skal opfylde følgende mindstestandarder for at overholde Den Europæiske Centralbanks (ECB) statistiske rapporteringskrav:

Mindstestandarder for overførsel

- a) De rapporterende enheders indberetning til NCB'erne skal være rettidig og finde sted inden for tidsfristerne fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor den rapporterende enhed er resident.
- b) Statistiske indberetninger skal foreligge i den udformning og det format, som fastsat i de tekniske rapporteringskrav af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.
- c) Der skal være anført kontaktperson(er) hos de rapporterende enheder.
- d) De tekniske specifikationer for overførsel af data til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident, skal følges.

Mindstestandarder for nøjagtighed

- e) De statistiske oplysninger skal være korrekte, konsistente og fuldstændige. Mangler skal angives og forklares over for NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident. Manglen skal udbedres hurtigst muligt.
- f) De statistiske oplysninger, som indberettes af rapporteringsenhederne, må ikke indeholde vedvarende og strukturelle mangler.
- g) Rapporteringsenhederne skal kunne tilvejebringe oplysninger om den udvikling, som ligger til grund for afgivne data.
- h) For den tekniske overførsel af data skal rapporteringsenhederne overholde de dimensioner og det decimaltal, som er fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.
- i) For den tekniske overførsel af data skal rapporteringsenhederne overholde den afrundingsstrategi, som er fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.

Mindstestandarder for begrebsmæssig overensstemmelse

- j) De statistiske oplysninger, som indberettes af rapporteringsenhederne, skal overholde de definitioner, konventioner, klassifikationer og metoder, der er indeholdt i denne forordning.
- k) I tilfælde af afvigelser fra disse definitioner, konventioner, klassifikationer og metoder skal rapporteringsenhederne om fornødent regelmæssigt overvåge og kvantificere forskellen mellem den anvendte foranstaltning og den i denne forordning indeholdte foranstaltning.
- l) Rapporteringsenhederne skal være i stand til at redegøre for uregelmæssigheder i de fremsendte data sammenholdt med tallene for de foregående perioder.

Mindstestandarder for revisioner

- m) Revisionspolitikken og procedurene fastlagt af ECB og NCB'erne skal overholdes. Revisioner, som afviger fra normale revisioner, skal ledsages af forklarende noter.
-

BILAG IV

OVERGANGSBESTEMMELSER VED ANVENDELSE AF FORORDNINGEN

1. Indtil udgangen af referencemånedens december 2003 kan de aggregerede nationale statistiske månedsdata om nye forretninger og udestående forretninger indberettes til Den Europæiske Centralbank (ECB) med yderligere to arbejdsdages forsinkelse, regnet fra forretningstids ophør den 19. arbejdsdag efter referencemånedens, som fastsat i forordningens artikel 3, stk. 4. De aggregerede nationale statistiske månedsdata om udestående forretninger kan i stedet indberettes til ECB kvartalsvis, med to arbejdsdages forsinkelse, regnet fra forretningstids ophør den 19. arbejdsdag efter udgangen af kalenderkvartalet. ECB tillader, at de nationale centralbanker (NCB'erne) indfører denne overgangsperiode fleksibelt på nationalt niveau.
2. Med virkning fra referencemånedens januar 2004 indberettes data, inklusive de aggregerede nationale statistiske månedsdata om udestående forretninger, den 19. arbejdsdag efter referencemånedens, som fastsat i forordningens artikel 3, stk. 4.
3. Indtil udgangen af referencemånedens december 2006 affattes afsnit 10 i bilag I som følger:
 - »10. Den nationale stikprøve skal som minimum være så stor, at
 - a) den maksimale tilfældige fejl ⁽¹⁾ for rentesatser på nye forretninger i gennemsnit for alle instrumentkategorier ikke overstiger 10 basispoint på et 90 % konfidensniveau ⁽²⁾, eller
 - b) den omfatter mindst 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation. Såfremt 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation udgør mere end 100 rapporteringsenheder, kan stikprøvens minimum dog begrænses til 100 rapporteringsenheder eller
 - c) rapporteringsenhederne i stikprøven for det enkelte land dækker mindst 75 % af balancerne på indlån i euro og mindst 75 % af balancerne på indlån i euro til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemslande.«

$$^{(1)} D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vår}(\hat{\theta})},$$

hvor D er den maksimale tilfældige fejl, $z_{\alpha/2}$ er den faktor, som er udregnet fra normalfordelingen eller en anden hensigtsmæssig fordeling under hensyntagen til datastrukturen (f.eks. t-fordeling), når man antager et konfidensinterval af størrelsen $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ er variansen af estimatoren for parameteren θ , og $\text{vår}(\hat{\theta})$ af estimatoren for parameteren θ .

⁽²⁾ NCB'erne kan direkte omsætte det absolutte mål på 10 basispoint ved 90 % konfidensniveau til et relativt mål på basis af den højeste acceptable variationskoefficient for estimatoren.